

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2004 privind unele măsuri
pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, precum și a altor acte
normative**

Având în vedere faptul că, în calitate sa de stat membru al Uniunii Europene, României îi revine obligația transpunerii Directivei 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 315 din 14 noiembrie 2012, având ca termen de conformare în ceea ce privește alinierea cadrului normativ intern cu prevederile Directivei, data de 16 noiembrie 2015, potrivit art. 27 din Directivă,

Constatând că România se numără printre statele membre ale Uniunii Europene (UE) care au notificat doar transpunerea parțială a Directivei și că, conform legislației actuale a României, majoritatea prevederilor Directivei sunt transpuse, excepție făcând în special art. 8 - Dreptul de acces la serviciile de sprijinire a victimelor, art. 9 - Sprijinul din partea serviciilor de sprijinire a victimelor

și art. 22 - Evaluarea individuală a victimelor pentru identificarea nevoilor de protecție specifice potrivit tipului de infracțiune,

În considerarea faptului că în data de 8 noiembrie 2018, Comisia Europeană a emis avizul motivat în cauza 2016/0142 – acțiune în constatarea neîndeplinirii obligațiilor având ca obiect necomunicarea măsurilor naționale de transpunere a Directivei 2012/29/UE, invitând România să adopte măsurile necesare pentru a se conforma avizului motivat în termen de două luni de la primirea acestuia de către autoritățile române, respectiv până la data de 8 ianuarie 2019,

Întrucât, potrivit Comunicării C(2017)8720, intitulată actualizarea datelor utilizate pentru calcularea sumei forfetare și a penalităților cu titlu cominatoriu pe care Comisia urmează să le propună Curții de Justiție în cadrul procedurii de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, Comisia poate propune CJUE să aplice, în cazul României, următoarele sancțiuni pecuniare: suma forfetară minimă de 1.887.000 Euro și penalități cominatorii între 2.289 și 137.340 Euro per zi de întârziere,

Deoarece, conform Comunicării 2017/C/18/02, intitulată ”Legislația UE: o mai bună aplicare pentru obținerea unor rezultate mai bune”, în cazurile în care un stat membru remediază situația transpunând directiva în cursul procedurii în instanță, acest motiv nu va mai fi suficient pentru Comisie să își retragă acțiunea, astfel încât Curtea va putea impune plata unei sume forfetare care să sancționeze durata neîndeplinirii obligațiilor până la momentul în care situația a fost remediată, întrucât acest aspect al cauzei nu a rămas fără obiect, spre deosebire de capătul de cerere privind penalitățile cu titlu cominatoriu,

Având în vedere faptul că României îi revine și obligația transunerii Directivei Uniunii Europene 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului, al cărei termen de transpunere s-a împlinit în data de 8 septembrie 2018, iar

prevederile art. 24 - 26 din Directivă se aplică în completarea Directivei 2012/29/UE, fără a aduce atingere măsurilor prevăzute în Directiva 2012/29/UE, care va constitui norma cadru, astfel încât, prin transpunerea în legislația internă a prevederilor Directivei 2012/29/UE, se va asigura și transpunerea prevederilor art. 24 alin. (2) - (4), art. 25 și art. 26 din Directiva Uniunii Europene 2017/541, alături de alte dispoziții aflate în vigoare,

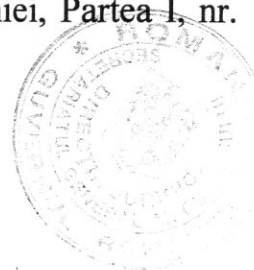
Luând în considerare faptul că, prin Decizia nr. 802/2009, Curtea Constituțională stabilește că emiterea unei ordonanțe de urgență pentru punerea de acord a legislației naționale cu cea comunitară în situația în care este iminentă declanșarea procedurii de infringement în fața Curții de Justiție a Comunităților Europene este pe deplin constituțională,

Apreciem că toate acestea constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu mai poate fi amânată, în sensul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată. Datorită amplitudinii fenomenului și a consecințelor negative anterior prezentate asupra interesului public general, considerăm că o eventuală legiferare pe altă cale decât delegarea legislativă, chiar în procedură de urgență nu ar fi de natură să înlăture de îndată aceste consecințe negative care continuă să se producă.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art.I. - Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.

505 din 4 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul legii se modifică și va avea următorul cuprins:

”LEGE

privind unele măsuri pentru asigurarea informării, sprijinirii și protecției victimelor infracțiunilor”

2. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.1.** - Prezenta lege reglementează măsurile de informare, de sprijin și de protecție acordate victimelor infracțiunilor.”

3. După articolul 1 se introduce un nou articol, art. 1¹, cu următorul cuprins:

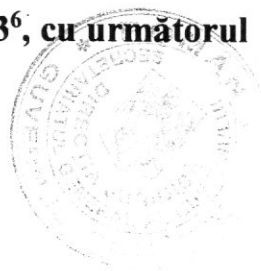
„**Art.1¹.** - (1) Orice persoană victimă a unei infracțiuni are dreptul de a fi recunoscută ca atare din momentul identificării, de a fi tratată cu respect, profesionalism, de a beneficia de protecție și sprijin individualizate, de a obține compensații financiare și de a i se restabili drepturile. De aceleași drepturi beneficiază și membrii familiei acesteia.

(2) Măsurile de informare, sprijin și protecție, inclusiv evaluarea, acordate în condițiile prezentei legi nu sunt condiționate de introducerea unei plângeri în fața organelor de urmărire penală.”

4. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.2.** - Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Afacerilor Interne, precum și consiliile județene, respectiv consiliile locale ale sectoarelor municipiului București, prin direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului, denumite în continuare *direcții generale*, asigură specializarea personalului propriu care, în exercitarea atribuțiilor prevăzute de lege, stabilește legături directe cu victimele infracțiunilor.”

5. După articolul 3 se introduc șase noi articole, art. 3¹ - 3⁶, cu următorul cuprins:

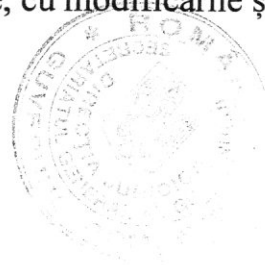
„Art.3¹. – (1) În vederea acordării serviciilor de sprijin și protecție pentru victimele infracțiunilor, în structura organizatorică a fiecărei direcții generale se înființează un compartiment pentru sprijinirea victimelor infracțiunilor, structură în cadrul căreia vor funcționa cel puțin trei specialiști, respectiv: asistent social, psiholog, consilier juridic.

(2) Compartimentul prevăzut la alin. (1) se înființează prin reorganizare, în limita numărului de posturi aprobat în prezent și cu condiția încadrării în plafonul cheltuielilor, inclusiv cele de personal, aprobate prin bugetul pentru anul 2019.

(3) În cazul copiilor victime ale violenței, evaluarea și acordarea serviciilor de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se face de către compartimentele specializate de intervenție în situații de abuz, neglijare, trafic, migrație și repatrieri din cadrul direcției generale, potrivit Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 49/2011 pentru aprobarea Metodologiei-cadru privind prevenirea și intervenția în echipă multidisciplinară și în rețea în situațiile de violență asupra copilului și violență în familie și a Metodologiei de intervenție multidisciplinară și interinstituțională privind copiii exploatați și aflați în situații de risc de exploatare prin muncă, copiii victime ale traficului de persoane, precum și copiii români migranți victime ale altor forme de violență pe teritoriul altor state.

(4) În cazul victimelor violenței în familie, serviciile de sprijin și protecție prevăzute în prezenta lege se acordă de către instituțiile specializate potrivit Legii nr. 217/2003 pentru prevenirea și combaterea violenței în familie, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În cazul victimelor traficului de persoane, identificarea, referirea, asistența și protecția sunt asigurate și de către instituțiile specializate potrivit Legii nr. 678/2001 privind prevenirea și combaterea traficului de persoane, cu modificările și

completările ulterioare, și Mecanismului național de identificare și referire a victimelor traficului de persoane.

(6) În cadrul serviciilor publice de asistență socială de la nivelul municipiilor, orașelor, comunelor se poate înființa Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor numai dacă numărul solicitărilor justifică existența unui astfel de serviciu pe raza lor administrativ-teritorială.

(7) Serviciile de sprijin și protecție acordate victimei unei infracțiuni pot fi acordate și de furnizori privați de servicii sociale.

(8) Prevederile art. 2 se aplică în mod corespunzător și furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la alin. (3) – (6).

(9) Serviciile prevăzute la alin. (1) și (3)-(7) își desfășoară activitatea cu respectarea prevederilor legale privind protecția datelor cu caracter personal.

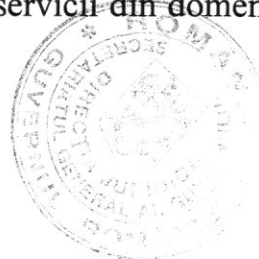
Art.3². - Procesul de informare, sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor cuprinde următoarele etape:

- a) identificarea: constatarea calității de victimă a infracțiunilor, în sensul prezentei legi;
- b) referirea – îndrumarea victimei către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infrecțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹;
- c) informarea inițială – aducerea la cunoștința victimei a informațiilor generale privind drepturile pe care le are și serviciile de care poate beneficia;
- d) evaluarea situației victimei de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infrecțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹ pentru a se determina care sunt măsurile de sprijin și protecție de care aceasta poate beneficia.
- e) acordarea serviciilor de sprijin și protecție;
- f) monitorizarea și evaluarea serviciilor de sprijin și protecție.

Art.3³. - Informarea, sprijinirea și protecția victimelor infracțiunilor se realizează cu respectarea următoarelor principii generale:

- a) respectarea nevoilor victimei – activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor infracțiunilor este subordonată scopului atenuării efectelor negative ale infracțiunii și reparării prejudiciilor de orice tip, inclusiv de ordin psihic, suferite de către victimă ca urmare a comiterii infracțiunii;
- b) evitarea victimizării secundare și respectarea demnității umane – activitatea de informare, sprijin și protecție se va realiza cu respectarea demnității victimelor și evitarea victimizării secundare;
- c) respectarea siguranței victimei – activitatea de informare, sprijin și protecție se desfășoară în așa fel încât aceasta să nu afecteze siguranța victimei și să nu o expună la comiterea de noi fapte prevăzute de legea penală;
- d) parteneriatul – autoritățile administrației publice centrale și locale, instituțiile publice, organizațiile neguvernamentale și cultele recunoscute de lege, cooperează pentru asigurarea accesului victimelor infracțiunilor la serviciile de sprijin și protecție necesare;
- e) nediscriminarea – recunoașterea statutului de victimă și asigurarea accesului la serviciile de sprijin și protecție se realizează fără discriminare pe baza criteriilor precum: rasa, naționalitatea, cetățenia, originea etnică sau socială, limba, religia sau credința, opiniile politice sau de oricare altă natură, bunurile de care dispune, dizabilitatea, vârsta, sexul, orientarea sexuală, statutul acestora din punctul de vedere al reședinței sau sănătatea;
- f) complementaritatea și abordarea integrată – pentru asigurarea unui răspuns rapid și eficient la nevoile speciale ale victimelor infracțiunilor, măsurile de informare, de sprijin și de protecție a victimelor infracțiunilor trebuie corelate și abordate integrat cu alte măsuri și servicii din domenii conexe: economic, de ocupare, educațional, sănătate;

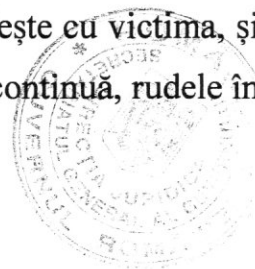

- g) participarea în procesul de luare a deciziei – victimele sunt consultate cu privire la toate deciziile/măsurile care le vizează, în toate etapele procedurilor de referire/furnizare a serviciilor de sprijin și protecție, conform prezentei legi;
- h) interesul superior al copilului – în cazul în care victima este un copil, se asigură luarea în considerare în primul rând a interesului superior al acestuia, evaluat în mod individual, așa cum este acesta definit în Legea nr. 272/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- i) confidențialitatea – activitatea de informare, sprijin și protecție a victimelor se realizează cu păstrarea confidențialității asupra datelor personale și informațiilor referitoare la viața privată și situația de dificultate în care se află;
- j) siguranța victimei – procedura de referire, precum și furnizarea serviciilor de informare, sprijin și protecție sunt realizate astfel încât să se asigure securitatea personală a victimei și a membrilor familiei în situațiile în care se impune;
- k) celeritatea – victimele infracțiunilor au dreptul la asigurarea serviciilor de informare, sprijin și protecție conform prezentei legi în mod prompt, astfel încât efectele negative ale comiterii infracțiunii să nu se agraveze;

Art.3⁴. - În sensul prezentei legi, expresiile de mai jos au următoarea semnificație:

a) *victimă a infracțiunilor* - persoana fizică ce a suferit un prejudiciu, de orice natură, inclusiv o vătămare a integrității sale fizice, mintale sau emoționale sau un prejudiciu economic, cauzate în mod direct de o infracțiune, precum și membrii familiei unei persoane decedate ca urmare a unei infracțiuni și care au suferit prejudicii în urma decesului persoanei respective;

b) *membru de familie* – soțul/soția, persoana care conviețuiește cu victima, și care se gospodărește împreună cu aceasta de o manieră stabilă și continuă, rudele în

linie directă, până la gradul II inclusiv, frații și surorile, precum și persoanele aflate în întreținerea victimei;

c) *identificarea victimelor infracțiunilor* – procesul de constatare a faptului că o persoană se declară/este victimă a infracțiunilor, în sensul prezentei legi;

d) *referirea victimelor infracțiunilor* – procesul de direcționare a victimelor către serviciile de sprijin și protecție, în conformitate cu nevoile lor specifice;

e) *victimizare secundară* - trauma suferită de victimă, care nu apare ca un rezultat direct al faptei penale, ci prin reacția față de victimă a instituțiilor și a persoanelor cu care aceasta intră în contact.

Art.3⁵. - În cadrul activităților de răspuns la situații de urgență, în exercitarea atribuțiilor proprii, autoritățile administrației publice locale au obligația de a asigura sprijinul victimelor infracțiunilor, la solicitarea autorității care coordonează răspunsul la situații de urgență.

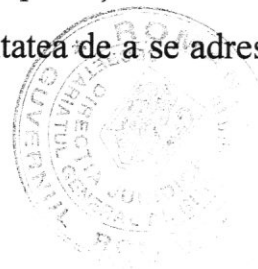
Art.3⁶. - Autoritățile și instituțiile publice colaborează prin realizarea de schimburi de date cu caracter personal, în scopul identificării victimelor infracțiunilor, în cadrul activităților de răspuns la situații de urgență, cu respectarea prevederilor legale privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal.”

6. După articolul 3⁶ se introduce un capitol nou, Capitolul I¹ - ”Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor”, alcătuit din art. 3⁷ – 3¹², cu următorul cuprins:

„Capitolul I¹

Identificarea, referirea și evaluarea victimelor infracțiunilor

Art.3⁷. - (1) Organele judiciare, precum și orice alte instituții ale statului care, în exercitarea atribuțiilor, intră în contact cu persoane care sunt potențiale victime ale infracțiunilor le vor informa pe acestea cu privire la posibilitatea de a se adresa

Serviciului pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentelor și furnizorilor de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹.

(2) Informarea prevăzută la alin. (1) se face atât verbal, cât și prin înmânarea sub semnătură a unui formular care cuprinde cel puțin adresa Serviciului pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor din raza teritorială a instituției care face informarea și enumerarea atribuțiilor acestuia.

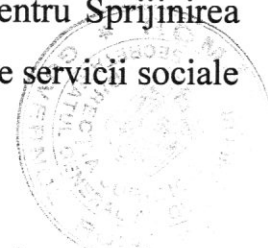
Art.3⁸. - În scopul acordării măsurilor de sprijin și protecție adecvate, Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹, realizează evaluarea fiecărei persoane care a fost identificată ca victimă a unei infracțiuni.

Art.3⁹. - (1) Evaluarea victimelor reprezintă procesul de identificare a nevoilor de asistență și protecție, precum și a serviciilor de sprijin și protecție adecvate.

(2) Evaluarea se face pe baza următoarelor criterii:

- a) tipul infracțiunii și circumstanțele comiterii acesteia în măsura în care acestea sunt disponibile sau pot fi oferite de către organele abilitate;
- b) impactul fizic și psihic pe care comiterea infracțiunii l-a avut asupra victimei;
- c) caracteristicile personale ale victimei;
- d) datele privind autorul infracțiunii, în măsura în care acestea sunt disponibile;
- e) tipul de relație sau starea de dependență față de autorul infracțiunii;
- f) eventualele dificultăți de comunicare ale victimei;
- g) istoricul infracțional și, după caz, informații privind apartenența victimei la grupări infracționale;
- h) orice alte aspecte relevante.

(3) Evaluarea victimelor se realizează de către Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale

prevăzuți la art. 3¹, în vederea asigurării accesului victimelor cât mai rapid la suport psihologic, medical, de asistență socială, consiliere juridică, în funcție de nevoile individuale ale victimei.

(4) Atunci când este necesar, pentru realizarea evaluării se poate colabora cu furnizori de servicii medicale, în sistem de stat sau privat, în condițiile legii, cu acordul victimei.

(5) Evaluarea prevăzută la alin. (1) se poate realiza și de către furnizorii privați de servicii sociale, în condițiile legii.

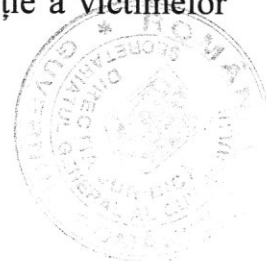
(6) Victima poate fi însoțită pe durata evaluării de către o persoană pe care o consideră de încredere, dacă solicită acest lucru, cu excepția cazului când acest lucru contravine intereselor sale.

(7) În vederea evitării victimizării secundare, se asigură evaluarea victimei în cel mai scurt timp de la momentul identificării, astfel încât numărul de declarații, evaluări medicale/psihologice/sociale să fie reduse la minimum.

(8) Direcțiile generale au obligația creării unui Registru special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție, în care se vor consemna date privind victimele ce au beneficiat de măsurile de sprijin și protecție furnizate de Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹.

(9) Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție cuprinde cel puțin, date privind: identitatea victimei, cel mai recent domiciliu, CNP-ul, date de contact ale acesteia, data nașterii, cetățenia, genul, tipul infracțiunii, serviciile către care a fost referită, data referirii și modalitatea de referire, necesitatea instituirii unor măsuri de protecție specială.

(10) Stocarea datelor cuprinse în Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție se face pentru o perioadă de 1 an, în scopul folosirii acestora în activitatea de sprijinire și protecție a victimelor

infracțiunilor sau al furnizării către organele judiciare, la solicitarea acestora. La expirarea termenului de 1 an, datele stocate se șterg.

(11) Direcțiile generale transmit semestrial Ministerului Justiției datele statistice cuprinse în Registrul special privind victimele infracțiunilor referite serviciilor de sprijin și protecție. Datele statistice privind victimele traficului de persoane se transmit și Agenției Naționale împotriva Traficului de Persoane.

(12) Agenția Națională Împotriva Traficului de Persoane pune la dispoziția Ministerului Justiției semestrial date statistice privind măsurile de asistență și protecție acordate victimelor traficului de persoane la nivel național.

Art.3¹⁰. - (1) Rezultatele evaluării se consemnează într-un referat de evaluare, care va conține:

- a) datele de identificare a victimei;
- b) tipul vătămării suferite de victimă prin comiterea faptei;
- c) starea fizică și psihică a acesteia;
- d) nevoile de protecție specifice ale victimei;
- e) tipurile de servicii de sprijin și protecție de care victima poate beneficia și durata acestora. Durata poate fi prelungită, atunci când este necesar;
- f) decizia de referire a victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul.

(2) Stocarea datelor de identificare prevăzute la alin. (1) se face pentru o perioada de 1 an, în scopul folosirii acestora în activitatea de sprijinire și protecție a victimelor infracțiunilor sau al furnizării către organele judiciare, la solicitarea acestora. La expirarea termenului de 1 an, datele stocate vor fi șterse.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazurile în care victima beneficiază de măsuri de sprijin și protecție conform prezentei legi, datele de identificare prevăzute la alin. (1) vor fi păstrate pe toată perioada acordării respectivelor măsuri și 3 luni după încheierea acestora.

Art.3¹¹. - (1) Instituția care a efectuat referatul de evaluare are obligația de a-l pune la dispoziția organelor judiciare, la cererea acestora, în copie, în condițiile legii, atunci când victima participă la procesul penal în calitate de martor, persoană vătămată sau parte civilă.

(2) Organele judiciare pot solicita efectuarea unui nou referat de evaluare atunci când cel întocmit inițial nu mai este relevant pentru starea actuală a victimei sau a fost distrus datorită împlinirii termenului pentru stocarea datelor de identificare, conform art. 3¹⁰ alin. (2) și (3).

Art.3¹². - Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.”

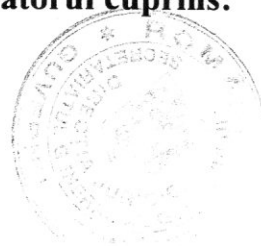
7. La articolul 4 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) tipul de sprijin pe care victimele îl pot primi și din partea cui, inclusiv, în cazul în care este relevant, informații de bază privind accesul la asistență medicală, orice tip de asistență specializată, inclusiv asistență psihologică și cazare alternativă;”

8. La articolul 4 alineatul (1), după litera j) se introduce o nouă literă, lit. k), cu următorul cuprins:

„k) în cazul în care victima își are reședința sau locuința permanentă pe teritoriul unui alt stat membru UE, informații privind posibilitatea de depunere a plângerii penale sau a cererii de acordare a compensației financiare din partea statului pe teritoriul statului respectiv, precum și faptul că există posibilitatea, conform legislației privind cooperarea judiciară internațională, ca aceasta să fie audiată de autoritățile judiciare române fără a fi prezentă pe teritoriul României.”

9. Alineatul (2) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei de către primul organ judiciar la care aceasta se prezintă, într-un limbaj simplu și accesibil acesteia.”

10. După articolul 4 se introduce un nou articol, art. 4¹, cu următorul cuprins:

„**Art.4¹.** - (1) Dacă victima nu a sesizat fapta organelor de urmărire penală, Serviciul pentru Sprijinirea Victimelor Infracțiunilor, respectiv compartimentele și furnizorii de servicii sociale prevăzuți la art. 3¹ îi vor comunica acesteia, la primul contact, drepturile prevăzute la art. 4.

(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) sunt aduse la cunoștință victimei într-un limbaj simplu și accesibil acesteia.”

11. Titlul Capitolului III, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Capitolul III

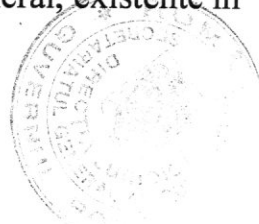
Servicii de sprijin și protecție acordate victimelor infracțiunilor”

12. Articolul 7 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.7.** - (1) Serviciile de sprijin și protecție acordate victimei infracțiunii ori membrilor familiei acesteia se asigură de către direcțiile generale, gratuit, la solicitarea victimei ori membrilor familiei acesteia, putând fi furnizate și de serviciile publice de asistență socială de la nivelul orașelor, municipiilor, comunelor, precum și de furnizorii de servicii sociale privați, în condițiile prevăzute la art. 3¹.

(2) Solicitarea pentru acordarea de servicii de sprijin și protecție se adresează direcției generale, dar poate fi adresată și direct unui furnizor privat ori public de servicii sociale, situație în care furnizorul are obligația de a informa, în scris, direcția generală pe a cărei rază teritorială își are domiciliul sau reședința beneficiarul serviciului respectiv.

(3) Victimele pot fi referite, în funcție de nevoile identificate, și către servicii sociale, educaționale, medicale sau către alte servicii de interes general, existente în proximitate, acordate în condițiile legii.

(4) Serviciile de sprijin și protecție acordate atât victimelor infracțiunilor, cât și membrilor familiei acestora pot fi:

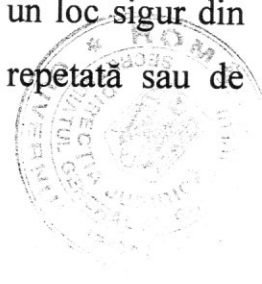
- a) informare privind drepturile victimei;
- b) consiliere psihologică, consiliere cu privire la riscurile de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare;
- c) consiliere privind aspectele financiare și practice subsecvente infracțiunii;
- d) servicii de inserție/reinserție socială;
- e) sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale;
- f) informații și consiliere cu privire la rolul victimei în cadrul procedurilor penale, inclusiv pregătirea pentru participarea la proces. Aceste servicii de informații și consiliere nu includ asistența juridică gratuită a victimelor unor infracțiuni prevăzută la art. 14-20 ori asistența juridică a persoanei vătămate prevăzută în Legea nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare;
- g) îndrumarea victimei către alte servicii specializate, atunci când este cazul: servicii sociale, serviciile medicale, servicii de ocupare, de educație sau alte servicii de interes general acordate în condițiile legii.”

13. Articolul 8 se abrogă.

14. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.9.** - (1) Serviciile de sprijin și protecție pot fi acordate în:

- a) centre de zi care asigură în principal informare, consiliere, sprijin emoțional și social în scopul reintegrării sociale, consiliere psihologică, consiliere juridică, consiliere privind aspectele financiare, serviciile de inserție/reinserție socială, etc;
- b) centrele rezidențiale cu găzduire pe perioadă determinată care oferă cazare provizorie adecvată pentru victimele care au nevoie de un loc sigur din cauza unui risc iminent de victimizare secundară și repetată sau de intimidare și răzbunare.

(2) Procesul de acordare a serviciilor de sprijin și protecție parcurge etapele prevăzute de Legea asistenței sociale nr. 292/2011, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Serviciile se acordă în sistem integrat cu alte măsuri de protecție prevăzute de legislație și sunt gratuite.

(4) Serviciile se acordă în regim special cu eligibilitate și accesibilitate extinsă, în regim de birocrație redusă, accesate doar în condițiile păstrării anonimatului, fără a încheia contract cu beneficiarii.

(5) Serviciile menționate la alin. (1) se supun prevederilor Legii nr. 197/2012 privind asigurarea calității în domeniul serviciilor sociale, cu modificările și completările ulterioare.”

15. Articolul 10 de modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.10.** - Dispozițiile prezentului capitol se aplică victimelor infracțiunilor, dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau dacă infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României și victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România.”

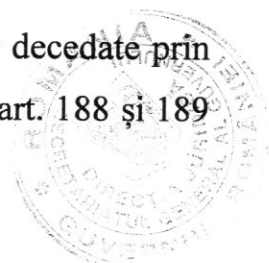
16. Articolul 11 se abrogă.

17. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art.14.** - (1) Asistența juridică gratuită se acordă, la cerere, următoarelor categorii de victime:

a) persoanele asupra cărora a fost săvârșită o tentativă la infracțiunile de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189 din Codul penal, o infracțiune de vătămare corporală, prevăzută la art. 194 din Codul penal, o infracțiune intenționată care a avut ca urmare vătămarea corporală a victimei, o infracțiune de viol, agresiune sexuală, act sexual cu un minor, coruperea sexuală a minorilor, prevăzute la art. 218-221 din Codul penal;

b) soțul, copiii și persoanele aflate în întreținerea persoanelor decedate prin săvârșirea infracțiunilor de omor, omor calificat, prevăzute la art. 188 și 189

din Codul penal, precum și a infracțiunilor intenționate care au avut ca urmare moartea persoanei.

(2) Asistența juridică gratuită se acordă victimelor prevăzute la alin. (1) dacă infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul României sau, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în afara teritoriului României, dacă victima este cetățean român sau străin care locuiește legal în România și procesul penal se desfășoară în România.”

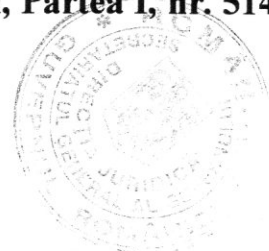
18. După articolul 36 se introduce un nou articol, art. 37, cu următorul cuprins:

„**Art.37.** - Prevederile prezentei legi se aplică cu respectarea Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor).”

Art.II. - Alineatul (2) al articolului 67 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În latura penală a procesului, dispozițiile privind medierea se aplică numai în cauzele privind infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, dacă autorul a recunoscut fapta în fața organelor judiciare sau, în cazul prevăzut la art. 69, în fața mediatorului.”

Art.III. - La art. 53 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 514

din 14 august 2013, cu modificările și completările ulterioare, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Atunci când, odată cu acordarea liberării condiționate, instanța impune condamnatului să execute obligația prevăzută la art. 101 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare, informarea persoanei vătămate conform alin. (2) se va face și asupra acestei obligații, precum și a duratei sale.”

Art.IV. – (1) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se completează Nomenclatorul serviciilor sociale cu serviciul pentru sprijinirea victimelor infracțiunilor.

(2) În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se vor aproba:

- a) ordinul comun al ministrului justiției, ministrului afacerilor interne și ministrului muncii și justiției sociale privind Metodologia de evaluare și intervenție multidisciplinară și interinstituțională în acordarea serviciilor de sprijin și protecție pentru victimele infracțiunilor;
- b) ordinul comun al ministrului muncii și justiției sociale și al ministrului justiției pentru aprobarea Standardelor minime de calitate în baza cărora se acordă licența de funcționare a serviciului pentru sprijinirea victimelor infracțiunilor.

Art.V. - (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cazurile de asistență și consiliere a victimelor infracțiunilor aflate în lucru la nivelul serviciilor de probațiune vor fi referite direcției generale de asistență socială și protecție a copilului competentă, împreună cu o copie a documentelor întocmite în legătură cu gestionarea cazului respectiv.

(2) În vederea oferirii unor servicii de calitate victimelor infracțiunilor, direcțiile generale de asistență socială și protecție a copilului pot solicita sprijinul serviciilor de probațiune în ceea ce privește furnizarea de informații despre cazurile gestionate de consilierii de probațiune, precum și cu privire la metodele de lucru și materialele utilizate în acest scop.

Art.VI. - Legea nr. 211/2004 privind unele măsuri pentru asigurarea protecției victimelor infracțiunilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

Prezenta ordonanță de urgență transpune:

a) art. 1 alin. (1), art. 3 alin. (2), art. 4 alin. (1) lit. a), art. 4 alin. (1) lit. g), art. 6 alin. (5), art. 8, art. 9, art. 12 alin. (1) lit. c) și art. 22 din Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012, de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 315 din 14 noiembrie 2012.

b) art. 24 alin. (2) – (4), art. 25, art. 26 din Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene seria L, nr. 88,

din 31 martie 2017.

PRIM-MINISTRU

VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul justiției
Tudorel Toader

Ministrul muncii și justiției sociale
Marius-Constantin Budă

Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării
regionale și administrației publice
Vasile-Daniel Suciu

Ministrul afacerilor interne
Carmen Daniela Dan

Ministrul finanțelor publice
Eugen Orlando Teodorovici

Ministrul afacerilor externe
Teodor-Viorel Meleşcanu

Ministrul delegat pentru afaceri europene
George Ciamba

București, 03.04.2019
Nr. 24

